

DR. LUMNICZER SÁNDOR MUNKÁSSÁGA

Dr. Lumniczer Sándor Kapuváron született 1821-ben orvosi dinasztia tagjaként. 4 évet a pesti orvosegyetemen tanult, az 5. évet Bécsben végezte. Orvosi disszertációját: „Orvos – sebészeti értekezés a képlő sebészetről 1844-ben” címmel írta. A plasztikai sebészet alapvetése ez a magyar szakirodalomban, ami visszatekint a múlt eredményeire, és összefoglalja kora állásfoglalásait. Ismerteti a műtét egyes szakaszait, a használt műszerfajtákat és a seb utókezelését is. 1845-47-ig Bécsben Schuh professzor klinikáján műtősnövendékként dolgozott, majd utazgatott. Híres sebészekről (Ricord, Blandin, Velpeau, Malgaigne) tanult. 1848-ban a pesti egyetemen a tábori sebészet előadója volt, utána zászlóalj, törzsorvos, majd a honvédség egészségügyi főnöke lett. Görgey fel-dunai seregében szolgált. Könyvet írt a hadsereg egészségügyi ellátásáról. Közben művégtaggyár létesítését tervezte. Világos után Balassa János vette maga mellé a pesti egyetemre tanársegédnek. 1860-ban vasúti orvos volt, 1880-ban a pesti II. Sebészeti Klinikán főorvosként gyógyított, ahol sok tudományos dolgozatot írt a sebészet fejlődéséről, miközben az egyetemen is oktatott. Országos hírnévre tett szert a Lister-féle antiszeptikus sebkezelés elterjesztésével és az általa szerkesztett fogóműszerrel. 1868-ban a Közegészségügyi tanács tagjává, később alelnökévé, 1881-től pedig elnökévé választották. Részt vett a közegészségügyi törvényjavaslat kidolgozásában. Élénk tevékenységet fejtett ki a pesti Orvosegyesületben is, melynek főtitkára, alelnöke, majd 1881-től 87-ig elnöke volt. Sok elismerésben részesült. 1874-ben a Német Sebész Társaságnak első magyar tagja lett. Fáradhatatlan agitációs munkájának nagy része volt abban, hogy Budapesten Semmelweis színház létesüljön. 1892-ben halt meg.